

บทบรรณาธิการ

วิชาการที่สวนทางกับความจริง ทำให้เกิดปัญหาอะไรขึ้นกับสังคม ?

วิชาการคืออะไร มีผลได้ผลเสียอย่างไร และเหตุแห่งผลเสียอยู่ที่ไหน นับเป็นสิ่งท้าทายต่อการค้นหาความจริงให้ถึงที่สุด

การเรียนรู้วิชาการเป็นสิ่งไม่ยาก แม้สิ่งที่กล่าวกันว่ายากมาก หากเพียรพยายามจริง ๆ ทุกคนย่อมรู้ได้ เพียงแต่เร็วช้ากว่ากันเท่านั้น แต่การเรียนรู้ที่ช่วยให้แต่ละคนสามารถรู้เท่าทันโดยไม่ถูกอิทธิพลจากการเรียนนั้นครอบงำทำลายคุณค่าความเป็นคน ช่วยให้หลุดรอดพ้นมาได้อย่างปลอดภัย ทำให้มีโอกาสเข้าถึงความจริงและนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างสมเหตุสมผลนั้นสิ นับเป็นสิ่งอย่างยิ่ง หากคนส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่ออิทธิพลดังกล่าวแล้ว ย่อมทำให้ความเป็นคนจำต้องสูญหายไป นับเป็นการสูญเสียอย่างสำคัญที่สุด

ฉันรู้สึกวาทนโศกดี เนื่องจากมีโอกาสทำงานร่วมกับคนในกลุ่มซึ่งถูกเรียกว่านักวิชาการมาแล้วเป็นเวลานานมากขึ้นเรื่อย ๆ ยิ่งนานวันก็ยิ่งทำให้เกิดความรู้สึกชัดเจนมากขึ้นว่าการแสดงออกของคนกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่ยึดติดอยู่กับเปลือกของวิชาการอย่างเห็นได้ชัด

ทั้งนี้และทั้งนั้น เนื่องจากอุปลักษณะความคิดและพฤติกรรมที่ปรากฏออกมาให้มีโอกาสสัมผัสได้สะท้อนให้เกิดความรู้สึกเสมือนว่า วิชาความรู้ซึ่งแต่ละคนเรียนมาจากมหาวิทยาลัย เป็นสิ่งวิเศษเหนืออย่างอื่นทั้งหมด เมื่อมีเหตุย่อมมีผล ดังนั้นจึง

ทำให้เกิดพลังดึงดูดให้คนมุ่งเข้าไปเรียนในมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นเพียงเส้นทางที่คับแคบมาก สำหรับชีวิตซึ่งควรจะมีโอกาสเรียนรู้จากความหลากหลาย อันถือเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ธรรมชาติอย่างแท้จริง

หากคนเหล่านี้คิดจากรากฐานตนเองได้อย่างอิสระ ย่อมรู้ความจริงว่า แท้จริงแล้วความรู้ทางวิชาการคือสิ่งซึ่งมนุษย์ค้นพามาได้จากธรรมชาติทั้งสิ้น คงมีเหตุมาจากความไม่รู้จริง จึงได้นำมาเชิดชูจนเลอเลิศ ดังเช่นที่มักนิยมกล่าวกันว่า ความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งไม่เพียงเท่านั้น ยังมาใช้เป็นเครื่องมือทำลายธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ร้ายกาจที่สุดคือการทำลายธรรมชาติของเพื่อนมนุษย์ซึ่งควรถือว่าเป็นคนเช่นตน ดังเช่นที่มักมีเสียงกล่าวกันว่า ยิ่งเรียนสูงก็ยิ่งโง่มากขึ้น

อีกสิ่งหนึ่งซึ่งเห็นได้ชัดเจนจากคนส่วนใหญ่ในกลุ่มเดียวกันนี้ก็คือ มักสะท้อนแนวโน้มให้เห็นความจริงว่า นำเอาสิ่งซึ่งตนเรียกว่าวิชาการมาใช้เป็นเครื่องมือดูถูกชาวบ้านที่ไม่ได้เข้าเรียนมหาวิทยาลัย ฉันไม่อยากใช้คำว่า ไม่มีโอกาสเข้าเรียน ด้านเดียว เนื่องจากอาจมีบางคนแม้ไม่มากนัก ซึ่งยังมีความเป็นคนหลงเหลืออยู่บ้าง ไม่ประสงค์ที่จะเข้าเรียนด้วยเหตุที่ว่าสามารถรู้เท่าทันต่ออิทธิพลจากสิ่งนี้ แม้มีบางคนอาจจำต้องเข้าไป แต่ก็นับว่ามีความพร้อมที่จะสร้างพลังด้านทานกระแสจากอิทธิพลดังกล่าวแล้วได้

ดังนั้น หากสามารถมองเห็นเหตุผลได้ลึกซึ้งพอสมควรก็น่าจะรู้ว่า กระบวนการจัดการศึกษาที่มองข้ามความสำคัญของการศึกษาจากธรรมชาติของชีวิตจริง มีผลหล่อหลอมให้คนตกอยู่ในสภาพลึมตัวมากขึ้น ซึ่งนับได้ว่า มีผลทำลายคุณค่าความเป็นคนให้ปรากฏออกมาอย่างชัดเจนมาก

ถ้าสามารถหยั่งรู้ความจริงได้ว่า วิชาความรู้ในโรงเรียนและมหาวิทยาลัย เป็นเพียงภาพสมมุติของสิ่งที่มนุษย์พบจากธรรมชาติ ย่อมไม่ถูกหล่อหลอมให้นำเอาสิ่งซึ่งตนได้รับมาใช้เป็นเครื่องมือยกตัวเองให้สูงขึ้นกับดูถูกคนอื่น หากให้ความเคารพนับถือชาวบ้านซึ่งมีโอกาสใช้ชีวิตเรียนรู้จากธรรมชาติใกล้ชิดมากกว่าตน เพราะไม่ต้องผ่านตำราหรือกิลเลสจากคนอื่นมาก่อน ซึ่งหากต้องผ่านสิ่งดังกล่าว ย่อมทำให้มีสภาพเพี้ยนไปจากความจริงไม่มากก็น้อย

ดังตัวอย่างเช่น วิชาสถิติ ซึ่งนำเอาความจริงจากธรรมชาติมาสร้างเป็นสมมุติฐานอย่างเห็นได้ชัดเจน เพื่อหวังใช้เป็นเครื่องมือค้นหาความจริงจากธรรมชาติไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติของมนุษย์หรือต้นไม้ยังเป็นธรรมชาติของสรรพวัตถุต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้สูตรสำเร็จที่มนุษย์ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมาช่วยให้ก้าวไกลมากขึ้น จนกระทั่งมีผลทำให้มนุษย์ตกอยู่ในสภาพห่างจากตัวเองยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ จึงกลายเป็นเรื่องยากแก่การเข้าใจได้

สิ่งซึ่งสำคัญที่สุดคงไม่ใช่ความยากง่ายที่จะเข้าใจ แต่ผลเสียหายอย่างร้ายแรงน่าจะได้แก่ อิทธิพลซึ่งมีผลกำหนดให้รากฐานจิตใจคนห่างจากความเจริญมากขึ้น ช่วยให้เห็นได้ว่า ผู้ที่มีรากฐานจิตใจตกอยู่ในสภาพเช่นนี้ไม่ว่าคิดจะประกอบกรรมใดก็ตาม ย่อมเข้าไม่ถึงความจริงจึงมีผลทำลายมากกว่าสร้างสรรค์ เพราะความไม่รู้เท่าทันต่อตัวเอง อันควรถือวาคือ เหตุผลสำคัญที่สุด

มันจึงเป็นคนหนึ่งซึ่งใช้วิชาสถิติสอนศิษย์ ในลักษณะที่อาจกล่าวได้ว่า ทำเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย

เพื่อคนส่วนใหญ่ ซึ่งช่วงหลัง ๆ มักได้ยินเสียงบรรดาศิษย์ที่ผ่านพ้นการเรียนวิชานี้จากฉันมาแล้ว มากกว่าที่ฉันจะนำมาพูด ซึ่งไม่สมควรจะพูดเพราะตนเป็นคนสอนเอง ทั้งนี้และทั้งนั้น เนื่องจากฉันไม่ได้ยึดติดอยู่กับสูตรสำเร็จรวมทั้งสัญลักษณ์ทุกรูปแบบ หากมองผ่านลงไปได้ถึงความจริง อันมีเหตุมีผลอยู่ในระดับที่ลึกซึ้งมากกว่า

อนึ่ง ลัทธิธรรมกับหลักสถิติขั้นพื้นฐานซึ่งมีเหตุมีผลเชื่อมโยงถึงกันก็ได้ชี้ร่วมกันไว้ว่า **ไม่มีสิ่งใดที่เป็นไปตามแนวทางเดียวกันหมด** ควรจะพบความจริงว่า แม้ธรรมชาติของกุหลาบจะมีหนามแหลมคม แต่ก็อาจมีโอกาพบกุหลาบที่ไร้หนามแม้มีไม่มากนัก ดังนั้นจึงขึ้นอยู่กับเหตุผลว่า มนุษย์ยังมีจิตวิญญาณที่มุ่งมันค้นหาอย่างจริงจังหรือมีนิสัยชอบนำมาอ้างในเชิงปฏิเสศตัวเอง เพราะไม่ต้องการจะปฏิบัติมากกว่า

ฉันได้นำหลักเดียวกันนี้มาใช้กับเรื่องกล้วยไม้ เช่นที่กล่าวกันว่า ธรรมชาติของดอกกล้วยไม้ฟ้ามุ่ยมีสีม่วงอมสีฟ้า แต่ทุกต้นที่พบในธรรมชาติก็หาใช่ว่าจะสีเหมือนกันหมดไม่ ดังนั้นถ้ามองเห็นแนวโน้มของสภาพความหลากหลาย ย่อมเชื่อได้ว่า น่าจะมีฟ้ามุ่ยสีขาวอยู่ในธรรมชาติด้วย จากแรงกระตุ้นอันเกิดจากการชี้แนะนี้เอง ในที่สุดก็ทำให้ผู้ค้นพบฟ้ามุ่ยสีขาวเป็นผลสำเร็จ จึงกล่าวอย่างมั่นใจได้ว่า ถ้าสามารถรู้เรื่องราวของธรรมชาติที่มีเหตุผลเชื่อมโยงถึงกันได้อย่างลึกซึ้ง ย่อมสามารถรู้ความจริงได้ทุกเรื่อง แม้จะเป็นสิ่งซึ่งยังมาไม่ถึง

มนุษย์ก็คือสิ่งมีชีวิตเช่นเดียวกับสรรพชีวิตทั้งหลาย ดังนั้น ถ้าชีวิตบุคคลใดจำเป็นต้องเผชิญกับปัญหาสังคมอย่างหนักหน่วง แทนที่จะคิดเหมาเอาว่าสภาพภายในสังคมเป็นเช่นนั้นหมด หากมีความเพียรพยายามมุ่งมั่นค้นหาสิ่งซึ่งตนปรารถนาอย่างปราศจากความท้อถอย วันหนึ่งย่อมพบได้เองไม่ว่าเร็วหรือช้าแค่ไหน ทั้งนี้และทั้งนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความอดทนของแต่ละคน ซึ่งมีรากฐานต้นลึกไม่เท่ากัน

อย่างไรก็ตาม แม้บางคนอาจมีรากฐานไม่ลึกเท่าที่ควร ทำให้มีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตบ่อย ๆ แต่การเรียนรู้จากช่วงเวลาที่ยาวนานมากขึ้น ย่อมสามารถมาถึงจุดหมายปลายทางได้ด้วยกันทุกคน แม้บางคนอาจถึงช้ากว่าคนอื่น ผู้ซึ่งมีรากฐานจิตใจเปิดกว้างเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ย่อมมีความอดทนมากกว่า ผู้ที่มีใจคับแคบ เพราะสามารถหาทางออกในรายละเอียดได้กว้างขวางมากกว่า แม้เป็นเรื่องชั่วคราว หากมีเป้าหมายที่ชัดเจน ย่อมมุ่งไปสู่ผลสำเร็จตามความปรารถนาได้ในที่สุด

สิ่งที่หยิบยกมากล่าว เป็นเพียงตัวอย่างจากวิชาหนึ่งเท่านั้น ความจริงแล้วทุกสาขาวิชาล้วนมีสภาพอันมีที่มาเป็นหนึ่งเดียวกันหมด ซึ่งสิ่งนี้เองที่ทำให้มองเห็นได้ว่า ทุกสาขาวิชาล้วนมีรากฐานรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน หาใช่แยกกันเป็นคนละเรื่องอย่างเช่นที่คนส่วนใหญ่มองเห็น และสิ่งซึ่งเป็นหนึ่งเดียวกันนี้ก็คือ ความจริงซึ่งเป็นพื้นฐานของธรรมชาติ นั่นเอง

เพราะความรู้สึกที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด ซึ่งนับวันยิ่งสั่งสมอยู่ในหัวใจฉันนานมากขึ้นดูเหมือนจะมีอิทธิพลกำหนดให้วิถีชีวิตตนทวนกลับคืนสู่ธรรมชาติเร็วขึ้น มันน่าจะเป็นส่วนหนึ่งซึ่งฉันลาออกจากมหาวิทยาลัยซึ่งอยู่ใต้อิทธิพลการจัดการ ออกมาถือจุดยืนที่อิสระก่อนกำหนดเกษียณอายุ และกล่าวอย่างชัดเจนว่า เส้นเกษียณอายุ คือสิ่งสมมุติซึ่งมนุษย์จัดทำขึ้นมาจึงไม่ควรจะยึดติดอยู่กับมัน ทำให้จำต้องสูญเสียความเป็นคนไปโดยใช่เหตุ นอกจากนั้นฉันยังได้ประกาศล่วงหน้าไว้ว่า จะไม่ขอเข้าไปอยู่ในระบบการจัดการซึ่งมีการผูกติดไว้ด้วยอามิสอีกต่อไป และสามารถปฏิบัติได้จริงมาโดยตลอด แม้เวลาจะผ่านพ้นมาแล้วกว่า 20 ปี

อนึ่ง หลังการหลุดพ้นจากภาวะล่อแหลมต่อการถูกอิทธิพลอามิสครอบงำออกมาแล้วได้ทำให้ฉันได้รับแรงศรัทธาจากผู้เข้ามาหาเพื่อขอความ

ร่วมมือในการช่วยเสริมความคิดเพื่อการทำงานอย่างกว้างขวาง อีกทั้งยังเกิดความคิดที่มองเห็นการณ์ไกล ซึ่งพัฒนาตัวเองขึ้นมาอย่างรวดเร็วมากขึ้นด้วย

ให้รู้ถึงความจริงว่า วิธีการดำเนินชีวิตและการทำงานที่มีผลชำระล้างกิเลสให้ลดน้อยลงไปอย่างมีเหตุมีผล น่าจะเป็นวิถีทางซึ่งทุกคนควรพึงปรารถนาสำหรับผู้ที่มีเป้าหมายมุ่งสู่การสร้างสรรค้อย่างแท้จริง

สำหรับชีวิตที่มีโอกาสเข้าไปสัมผัสความจริงในบรรยากาศการจัดการศึกษา แม้ถึงระดับมหาวิทยาลัยนั้น ถ้าใครอ่านเรื่องนี้แล้วเข้าใจว่า ฉันกำลังพูดว่าเป็นสิ่งไม่ดี คงเข้าใจผิดแน่เพราะฉันนำความจริงซึ่งชี้ไว้ว่า หากไม่มีวันนั้น ย่อมไม่มีวันนี้ มาใช้เป็นหลักพิจารณาย่อมเห็นได้ชัดว่า ถ้าชีวิตฉันไม่ผ่านการเรียนรู้จากสิ่งซึ่งอยู่ในระบบการจัดการศึกษามาก่อนคงไม่ทำให้ตนมีโอกาสรอดพ้นออกมา และยังก้าวไกลมาได้ถึงขณะนี้

สิ่งสำคัญที่สุด จึงน่าจะได้แก่ ความเพียรพยายามในการรักษารากฐานความเป็นคนไว้ อย่างมั่นคงร่วมกับการใช้การปฏิบัติเป็นสื่อเพื่อการเรียนรู้ปัญหาจากทุกเรื่องซึ่งตนมีโอกาสมสัมผัสในวิถีชีวิตประจำวัน โดยใช้ความคิดจากธรรมชาติภายในรากฐานตัวเองอย่างปราศจากการละเว้น ซึ่งมีเหตุมีผลสานถึงกันหมด

เรากล่าวกันทั่ว ๆ ไปมานานมากแล้วว่า การแก้ไขปัญหาล้างคัมจำเป็นต้องแก้ที่ การศึกษา แต่นานวันมากขึ้นกลับทำให้มองเห็นได้ชัดเจนว่า คนจำนวนมากกลับยึดติดอยู่กับเปลือกนอกของการศึกษา จึงทำให้สภาพที่เป็นจริงยังคงหม่นวนลงสู่ภาวะตกต่ำมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่มีใจอิสระช่วยให้เปิดกว้าง ย่อมมีโอกาสมองเห็นภาพดังกล่าวได้อย่างชัดเจน

มาตรการตรวจสอบเรื่องนี้ ซึ่งนับว่าได้ผลแน่นอนที่สุดน่าจะได้แก่หลักธรรมชาติ เนื่องจากบทความเรื่องนี้ เขียนขึ้นโดยอาศัยกฎแห่งธรรมชาติ ซึ่งไม่ใช่เป็นของใครรวมทั้งผู้เขียนเองด้วย

ดังนั้น ถ้าทวนกลับมามองอีกด้านหนึ่ง หากคนส่วนใหญ่ในสังคมที่อ่านเรื่องนี้แล้วรับไม่ได้เพราะเข้าใจไม่ถึง ยิ่งเป็นครูอาจารย์รวมทั้งผู้บริหารการศึกษาด้วย ย่อมช่วยให้รู้ได้ว่าสิ่งซึ่งเป็นจริงในปัจจุบันกำลังตกอยู่ในสภาพอย่างไร เพราะสิ่งที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดถือเป็นสังขรณ์ทั้งสิ้น

แม้การคิดแก้ไขปัญหาซึ่งช่วงหลัง ๆ มักนิยมใช้คำว่า ปฏิรูป ไม่ว่าจะเรื่องการจัดการศึกษาหรือเรื่องใด ถ้ามองเห็นได้ลึกกว่านั้นน่าจะพบความจริงว่าแท้จริงแล้วก็คือธรรมชาติของมนุษย์ซึ่งมีความรู้สึกกังวลใจ ทำให้ต้องดิ้นรนต่อไปบนพื้นฐานเดิมของตนเท่านั้น หากได้ช่วยให้เข้าถึงจุดปรับเปลี่ยนทิศทางการมุ่งสู่การแก้ไขปัญหาย่างแท้จริงไม่ ผู้ที่มีโอกาสสัมผัสหากรู้เท่าทันย่อมช่วยให้รากฐานตนเองหยั่งลงลึกซึ่งยิ่งขึ้นไปอีก จึงถือว่าเป็นกำไรชีวิตจากธรรมชาติโดยที่ไม่คาดคิดมาก่อนว่าจะได้ จึงได้

ดังได้กล่าวไว้แล้วว่า วิชาการที่แท้จริง มีรากฐานอยู่กับธรรมชาติ ดังนั้นมนุษย์จึงจำเป็นต้องเรียนรู้จากธรรมชาติร่วมกันไปให้มีสมดุลระหว่างกัน

จุดปรับเปลี่ยนที่ช่วยให้เกิดทิศทางเพื่อหวังแก้ไขปัญหายได้อย่างแท้จริงนั้น ก่อนอื่นมนุษย์ต้องไม่ลืมตัว ช่วยให้เห็นความจริงว่า ตนเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ และแต่ละคนย่อมมีจิตใจอันถือเป็นรากฐานการคิดและปฏิบัติ ดังนั้นจึงควรเริ่มต้นจากการมองเห็นความจริงได้ว่า ธรรมชาติของตนเองถือเป็นจุดที่ควรเรียนรู้เพื่อทำความเข้าใจให้ถึงที่สุดก่อนที่จะมุ่งไปเรียนรู้ธรรมชาติของคนอื่นและสิ่งอื่น

ธรรมชาติการเรียนรู้ของมนุษย์ ผลสะท้อนจากสิ่งซึ่งแต่ละคนปฏิบัติกับธรรมชาติของเพื่อนมนุษย์รวมทั้งสรรพสิ่งอื่น ๆ ดังนั้นการมุ่งสร้างปัญหาที่มีผลสัมฤทธิ์มาไม่ถึงจุดอันก่อให้เกิดผลสะท้อนที่สามารถชำระล้างปัญหาซึ่งฝังแน่นอยู่ในส่วนลึกมาแล้วจนกว่าจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น กระทั่งสามารถชำระล้างปัญหาซึ่งฝังแน่นอยู่ในส่วนลึกมาแล้วจนกว่าจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น กระทั่งสามารถชำระล้างได้

ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม ณ จุดนี้เองที่ควรจะช่วยให้มนุษย์สามารถเข้าใจถึงความหมายของคำว่า วิชาการ ได้อย่างแท้จริง

ทุกวันนี้มนุษย์ยังคงมีนิสัยที่แสดงออกซึ่งเต็มไปด้วยความซื่ออ้าง ช่วยให้อ่านได้ว่า ยิ่งขาดความเข้าใจถึงสังขรณ์ของธรรมชาติ แม้การอ้างว่า “คนรุ่นใหม่” จากการที่ได้กล่าวชี้แจงเหตุผลมาแล้วทั้งหมด น่าจะช่วยให้มองเห็นความจริงได้เองว่า คนรุ่นใหม่หาใช่การนำเอาวัยมาใช้อ้าง หากควรมองเห็นภาพสังขรณ์จากผลของการชำระล้างภาวะยึดติด

การยึดติดอยู่กับกิ่งแขนงซึ่งสานเหตุผลถึงการรวมตัวกันเป็นพรรคพวก เหาที่สะท้อนภาพออกมาปรากฏแม้ในแวดวงซึ่งเป็นผลพวงจากการจัดการศึกษาก็ยังคงมองเห็นได้ชัดเจน เริ่มต้นจากคนกลุ่มเล็ก ๆ ดังเช่นการรวมรุ่น รวมสาขาวิชา เลยลงมาถึงการรวมเพื่อนที่สนิทชิดชอบกันเป็น ส่วนตัว อย่างปราศจากการเปิดกว้างอันเกิดจากภาวะยึดติด ทำให้ชำระล้างออกได้ยากมากขึ้น

จึงอ่านได้ว่า ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคมมนุษย์ยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อีกทั้งรวดเร็วยิ่งขึ้น ช่วยให้สรุปได้ว่า คนรุ่นใหม่จะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ที่สุดอันมีผลช่วยให้รากฐานจิตใจคนสามารถมองเห็นและเข้าใจ โลกใหม่ ซึ่งหาใช่โลกที่มองเห็นได้ด้วยตาและสัมผัสได้ด้วยกาย เพราะเป็นสภาพที่ไร้เปลือกนอก จึงน่าจะถือว่า โลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง

ฉันขอฝากแง่คิดนี้ไว้แก่ลูกหลานที่รักทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ซึ่งมีรากฐานจิตใจพอจะสื่อถึงกันได้ ขอให้พิจารณาว่า จากรากฐานจิตใจของแต่ละคนซึ่งควรจะอิสระสอดคล้องกันกับฉัน น่าจะช่วยให้สิ่งนี้แพร่กระจายสู่ผู้อื่นต่อไปอย่างปราศจากกรอบกำหนดตัวเอง อันควรถือเป็นธรรมชาติของเราแต่ละคน จึงขอให้เธอทุกคนจงประสบโชคดีบนวิถีทางนี้ด้วยเถิด

ศ.ระพี สวคริก

รูปแบบเนื้อหาวารสารพัฒนบริหารศาสตร์

ลักษณะของวารสาร

วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นวารสารวิชาการเพื่อเผยแพร่ผลงานวิชาการของอาจารย์ นักวิจัย และนักวิชาการของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และจากสถาบันต่าง ๆ

ข้อแนะนำทั่วไป

1. เรื่องที่จะตีพิมพ์ในวารสารนี้ต้องไม่เคยพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร รายงานหรือสิ่งพิมพ์อื่นใดมาก่อน (ยกเว้นมีการปรับปรุงใหม่ ที่แตกต่างไปจากต้นฉบับเดิมที่เคยตีพิมพ์แล้ว)

2. ต้นฉบับจะเป็นภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษก็ได้ ทั้งนี้ต้องมีบทคัดย่อทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ พร้อมหัวเรื่องและชื่อผู้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษด้วย

3. บรรณาธิการมีสิทธิให้ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองแก้ไขต้นฉบับก่อนการตีพิมพ์ตามที่เห็นควร

ประเภทของผลงานที่จะรับตีพิมพ์

1. ต้นฉบับบทความวิจัย (Research paper)
2. บทความวิชาการ (Technical paper)
 - บทความทบทวนวรรณกรรม (Review article)
 - บทความวิชาการที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน (Teaching paper)
 - บทสัมภาษณ์ (Interview article)
3. บทความเสนอความรู้ทั่วไปด้านพัฒนบริหารศาสตร์ (Special article)
4. จดหมายถึงบรรณาธิการ (Letter to editor)

การเตรียมต้นฉบับทั่วไป

1. ต้นฉบับต้องพิมพ์ในกระดาษขาว A4 พิมพ์หน้าเดียว โดยใช้ Microsoft Word
2. ถ้ามีรูป กราฟ หรือตาราง ให้แยกต่างหากจากเนื้อเรื่อง มีหมายเลขกำกับให้ตรงกับพื้นที่ในเนื้อเรื่องที่เว้นไว้
3. ถ้ามีภาพประกอบควรเป็นภาพถ่ายขาว-ดำ ที่ชัดเจน หรือภาพสีในกรณีที่เป็น
4. ความยาวของบทความไม่ควรเกิน 15 หน้า
5. ส่งต้นฉบับจำนวน 1 ชุดมายังบรรณาธิการวารสาร

การเตรียมต้นฉบับบทความวิจัย

ให้เรียงลำดับดังนี้

1. ชื่อเรื่องและชื่อผู้เป็นเจ้าของบทความ เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. บทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีความยาวไม่เกิน 2 หน้ากระดาษ
3. เนื้อเรื่องประกอบด้วยหัวข้อดังนี้
 - 3.1 ที่มาของการวิจัย บอกรความสำคัญ ปัญหา และวัตถุประสงค์
 - 3.2 วิธีการวิจัย
 - 3.3 ผลการศึกษาวิจัย
 - 3.4 สรุป อภิปราย และเสนอแนะ
 - 3.5 เอกสารอ้างอิง หรือบรรณานุกรม

การอ้างอิงเอกสาร

1. ในเนื้อเรื่อง ให้ใช้ระบบ นาม ปี เอกสารภาษาไทยใช้ชื่อต้น เอกสารภาษาอังกฤษใช้ชื่อสกุล ถ้านามมีเกิน 2 จะใช้เฉพาะชื่อแรกตามด้วย “และคณะ” ถ้าเป็นภาษาอังกฤษใช้ “et al.”

ตัวอย่าง

1. Sven-Olof Ryding, 1992, *Environmental Management Handbook*, Amsterdam, Jos Press.
2. จักรกฤษณ์ นรนิติผดุงการ, 2506. สมเด็จพระบรมวงศ์เธอกรมพระยาคำรงราชานุภาพกับกระทรวงมหาดไทย, พระนคร, โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
3. Neugraten B.L., et al., 1961, "The Measurement of Life Satisfaction" *J. of Gerontology*, 134, pp. 134-143.
4. นภาพกรณ์ หะวานนท์, 2539, "การตั้งครุฑที่ไม่พึงประสงค์และยุติการตั้งครุฑ: ประเด็นท้าทายนโยบายการให้บริการของรัฐ" *วารสารการวิจัยระบบสาธารณสุข* 4 (1), pp. 45-54.

ส่งต้นฉบับที่บรรณาธิการวารสารพัฒนบริหารศาสตร์
สำนักงาน อาคาร 6 ชั้น 1
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ถ.เสรีไทย คลองจั่น บางกะปิ กทม. 10240
โทร. 3777400-19, 3779660-9 ต่อ 2381
โทรสาร 3741546

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ต้นฉบับบทความวิชาการที่ลงตีพิมพ์ในวารสารพัฒนบริหารศาสตร์ ปีที่ 40 ฉบับที่ 1 มกราคม - มีนาคม 2543 ได้รับการก้ำนตรวจจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ดังมีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. ศ.ดร. วรเดช จันทรศร	คณะรัฐประศาสนศาสตร์
2. ศ.ดร. สมบัติ อารงธัญวงศ์	คณะรัฐประศาสนศาสตร์
3. ผศ.ดร. จักรินทร์ คุขหมอก	คณะสถิติประยุกต์
4. รศ.ดร. พัชร โภคาสัมฤทธิ์	คณะภาษาและการสื่อสาร
